

INLEIDING

Een aantal jaren geleden zag ik de serie 'Berlin' van fotograaf Erwin Olaf. Het was zijn eerste serie waar hij mensen fotografeerde op locatie, in plaats van in een studio. Eén foto in deze serie raakte mij in het bijzonder: een foto van een prachtige trap, mooi schemerlicht en op die trap een jongen in schermtenue. Heel eenvoudig en sereen. Prachtig.

Heel bewust fotografeer ik al jarenlang monumenten zónder mensen. Nu maak ik die foto's vaak in opdracht van onder meer architecten en aannemers, maar ik kies in deze foto's ook bewust het monument als

onderwerp, en niet als decor.

Een monument als portret. Toen ik de foto's van Olaf zag, dacht ik: "Hé, dat kan natuurlijk ook!" Wél een mens in een monument. Wat gebeurt er dan? Wat doet het met de ruimte? Wat doet het met de persoon op de foto?

In mijn leven is veiligheid een belangrijk thema. Ik vroeg mij af, waar voelen mensen zich veilig? Persoonlijk voel ik mij vaak veilig in oude, liefst grote gebouwen. Hebben andere mensen dat ook?

De tweede tak van dit verhaal is dat ik mij in deze tijd van mondiale onrust steeds meer bewust ben van het geluk dat ik heb gehad. Mijn wieg stond op Nederlandse bodem. Ik heb altijd in vrede geleefd en nooit lijfelijk te maken gehad met honger of uitbuiting. Ik kreeg de kans om de opleiding te doen die ik wilde, werk te doen dat mijn passie is en een partner uit te mogen kiezen waar ik van hou. De keuze voor kinderen maakten wij samen en werd mij niet opgedrongen. Hoe anders is dit voor meisjes en vrouwen in andere delen van de wereld. Armoede, (sexuele) uitbuiting, verplicht trouwen, soms zelfs als

je nog kind bent. Verplicht kinderen baren en geen scholing. Dit is het lot van 90% van de meisjes in ontwikkelingslanden (bron: VN rapport).

Veel mannen en vrouwen in de West-Europese samenleving hebben, denk ik, weinig besef van de luxe waarin wij leven. Nee, niet alles is geweldig. Ook hier worden nog vrouwen verkracht (1 op de 4 vrouwen heeft hiermee te maken) en vrouwen worden nog steeds onderbetaald voor hetzelfde werk als mannen. Maar toch, als je naar vrouwen mondiaal kijkt, hebben wij het hier goed. We hebben kracht en potentie. De vraag is: zijn wij ons daarvan bewust? Maken we er optimaal gebruik van? Soms vraag ik me dat af. Helaas hebben vrouwen in mijn ogen de neiging om zichzelf (nog) te klein neer te zetten en zichzelf weg te cijferen. Je hoeft niet arrogant te zijn, maar je mag best laten zien wat je doet, wat je kan en je daarover uitspreken.

De vrouwen in dit boek doen dat, elk op hun eigen manier. Soms vanuit een leidinggevende positie, een ander vanuit het moederschap. Sommigen combineren

beiden, anderen weer niet. Dat maakt niet uit. Belangrijk is, dat zij een bijdrage leveren aan de maatschappij, op hun eigen manier.

Omdat ik (ook) andere meisjes en vrouwen wil helpen en ze - in elk geval zoveel mogelijk - de kansen wil geven die ik zelf ook gehad heb, gaat een deel van de opbrengst van dit boek naar 'Free a Girl'. Hun missie vind ik bewonderenswaardig. Zij bevrijden meisjes die geen kans hadden uit de gedwongen prostitutie. En niet alleen dat, Free a Girl helpt ze ook bij het weer opbouwen van een menswaardig bestaan. Door scholing, traumaverwerking en, als ze wat ouder zijn, met werk. Zodat ze na deze verschrikkelijke ervaring weer een kans hebben om hun leven op te bouwen.

Veel plezier met het kijken en lezen van mijn visie op krachtige vrouwen!

Léontine van Geffen-Lamers

Naam: Agnes Dinkelman

Locatie: Kootwijkerzand

Lied: Dario Fo
- Mistero Buffo

Beroep: Social Engineer

Website: stillare.com

Uw oren open onwetende massa, over de
oorlog zing ik voor u een lied
En als u luistert met al uw vermogen, doe ik
mijn best en verveel in u niet
En als u luistert met al uw vermogen, doe ik
mijn best en verveel in u niet

We gingen met vijftien in de rij, nu zijn er
nog maar veertien bij
Zeven spelen de krijgsmuziek, zeven maken
ta-pim, ta-poem.....
De soldaat die moet gaan slachten, kan in 't
slijk gaan overnachten
Met één schot van het kanon, bim-bam-
bom, 't is gedaan met 't bataljon
Als ge sneuvelt zijd g'een lijk, altijd arm,
nooit niet rijk
Van den oorlog eet ge geen brood, want die
doet u alleen maar dood

Laat ons den oorlog samen verwensen, hij
brengt ellende en waanzin in 't land
Hij slachtte honderden, duizenden mensen,
voor een stuk grond kleiner nog dan een
hand
Donkere bajonetten, kanonnen, vernieling
en wee
Om een lap grond te bezetten, ga Koning
Hauzee

Ta-pim, ta-poem.....
Een granaat die kan ontploffen, kan ont-
ploffen aan uw zij
En dan ligt ge te creperen, stillekes aan een
dag of drie
In de loopgraaf moet ge kruipen, 'lijk een
spin die gaat verzuipen
't Leven is hard gelijk een steen, als ge sterft,
zijd g'alleen

Loopgraven, grachten vol vervloeking,
hoeveel van ons zijn daar in gecrepeerd
Laat het nu uit zijn met deze bezoeking,
zwijs me van oorlog en velden van eer
Oh, vlakte van de IJzer, doordrenkt met
soldatenbloed
Daar kon dien Koning nog klauwen met
leeuwenmoed.

En als je luistert met al je vermogens,
doe ik mijn best en verveel ik je niet.

Uit toneelstuk 'Mistero Buffo'

Agnes kiest ervoor om aan complexe maatschappelijke onderwerpen te werken. Ze is een autodidact, een social engineer, die via een theaterregie-opleiding, een bachelor Social Sciences en diverse management- en mediationopleidingen, terecht kwam bij COA, Politie en Krijgsmacht. Zo ontwikkelde ze sensitiviteit voor veiligheids- en stabiliteitsvraagstukken. Agnes' specialiteit is de ontwikkeling van handelingsperspectieven. Binnen haar bedrijf Stillare combineert ze haar kennis en ervaring op het gebied van analyse, bemiddeling, grootschalige psychologie en verandermanagement. Ze werkt aan polarisatie en radicalisering, conflicten in binnen- en buitenland, veilige leefomgevingen, gender en geweld, corruptie en goed bestuur. Haar kracht is het gemak waarmee ze opereert in gespannen en diffuse omstandigheden. Agnes werkte in Koerdistan, Irak, Liberië, Ghana, Zimbabwe, Rwanda en de MENA-landen (Midden-Oosten en Noord-Afrika) en ze schrijft over nieuwe invalshoeken voor onderhandelingen van diepgevoelde verschillen in tribaal Afrika. Daarnaast

werkt ze aan oplossingen voor migratie- en terreurproblematiek.

Waarom koos je voor deze locatie?

“Ik ben een jaar geleden begonnen met een mammoet-programma. Dat plan gaat over het vergroenen van woestijngebieden, om daarmee economieën een impuls te geven. Doel daarvan is, dat jonge mensen eerder kiezen voor de opbouw van hun land, dan dat ze in zee gaan met terroristische organisaties. Bovendien pak je door te vergroenen het klimaat diepgaand aan en verminder je voedsel- en waterproblematiek. Toen dacht ik, dan zou het heel mooi zijn als ik gefotografeerd word in een woestijn. Het Kootwijkerzand heeft wel wat weg van een woestijn.”

Wat doen woestijnen met je?

“Allereerst vind ik de stilte van de woestijn geweldig. Dat hebben wij in Nederland nauwelijks. Maar je bent er ook voortdurend bezig met ‘overleven’ en zorgen dat er niets mis gaat. Woestijnen zijn voor

Je openstellen is de voorwaarde voor echte ontmoeting, daar gaat het leven over.

mij symbolen van schoonheid, maar ook van gevaar. Gevaar en veiligheid zijn de belangrijke thema's in mijn leven. In mijn professionele leven gaat het om het terugbrengen van veiligheid en waardigheid op plaatsen waar dat lange tijd niet zo geweest is. Dat is wat ik wil en wat ik doe.”

Je koos voor een lied van Dario Fo uit ‘Mistero Buffo’. Waarom dit lied?

“Dit lied raakt mij. De tekst luidt: ‘Als je luistert met al je vermogens, doe ik mijn best en verveel ik je niet’. Het gaat over luisteren met meer dan je oren alleen, je openstellen voor zover dat in je vermogen ligt. Dat vind ik mooi, want dat is de voorwaarde voor een echte ontmoeting en daar gaat het leven over voor mij. Het laatste deel van de tekst is: ‘doe ik mijn best en verveel ik je niet’. Met andere woorden: Ik ga, als jij je openstelt voor mij, vreselijk mijn best doen om die ontmoeting te laten slagen. Daar gaat het om. Dat je met z'n tweeën alles doet om een werkelijke ontmoeting mogelijk te laten zijn.”

Wat doet het lied met je?

“De muziek raakt mij. Het is het equivalent van de Amerikaanse blues. Ja, en waarom vinden we de blues mooi? Het raakt iets heel diep vanbinnen, van liefde voor het leven en de pijn die mensen elkaar aandoen, van verlies en van troost, van angst en overlevingsdrang. Dit soort thema's staan daarin centraal. Dat raakt.”

Wat is kracht voor jou?

“Ik denk dat ware kracht te maken heeft met het leven aangaan. Het leven aangaan voor vrouwen in zich ontwikkelende landen, vraagt wat anders dan voor vrouwen in Nederland. Zij zijn vaak bezig met overleven en nog veel te weinig met leven. Toch weten zij soms ook nog maatschappelijk van groot belang te zijn. Sommige vrouwen in Nederland kiezen voor de constante aanwezigheid in hun gezin en gaan op die manier het leven aan. Andere vrouwen kiezen voor maatschappelijke functies. Het gaat erom dat je op jouw wijze bijdraagt aan het welzijn van jezelf en je omgeving en daarbij je volle potentie gebruikt. De vruchten van kracht zien er dus bij elk mens anders uit. Voor mij persoonlijk is het belangrijk om mijn kracht te voelen en hem te gebruiken, omdat ik dan optimaal ervaar dat ik leef. Dat is een geweldig gevoel en dat gun ik elke vrouw.”

Waarom vind ik Agnes een PowerVrouw?

Agnes is iemand die kritisch is, maar zonder oordeel. Ze is nieuwsgierig en met haar open houding is het niet moeilijk om bij haar je verhaal te vertellen. Moedig en bewonderenswaardig vind ik hoe ze de wereld overreist naar soms gevaarlijke gebieden en daar haar kennis en vaardigheden inzet om de wereld mooier te maken.

Agnes chooses to address complex societal issues. She is an autodidact, a social engineer with a background in Social Sciences, Theatre Directing, Management and Mediation/Negotiation. Her work for the Dutch National Police, the Dutch National Army and the Dutch Refugee Council helped her develop her security and safety sensitivity. Within Stillare she combines her knowledge and experience in analysis, mediation, Social Psychology and Change Management. She works on approaches and methodology to improve societal resilience by focusing on the human factor'. Key issues in her work are polarization and radicalization, domestic and foreign conflicts, community security, gender and violence, nepotism and corruption, and governance in fragile or developing areas/states. Agnes' key competence and main asset is her ability to operate in very diffuse and complex circumstances and conflict situations. She has worked in Kurdistan Iraq, Liberia, Ghana, Zimbabwe, Rwanda and the MENA countries (Middle East and North Africa). She writes about new perspectives on conflict

mediation within groups or between clans with deeply felt differences in the African tribal communities. She also works on solutions to migration- and terrorism issues.

Why did you choose for this location?

"A year ago I started a massive program. It is about desert greening as a means to boost local economies. Ultimately, the program seeks to inspire young people to choose to work on building their country instead of joining terrorist organizations. Moreover, desert greening offers a sustainable approach in the context of climate change and helps decrease food and water scarcity. That is why I thought that it would be great to be photographed in a desert. Kootwijkerzand is indeed somewhat similar to a desert."

How does the desert make you feel?

"First and foremost, I love its silence. You can hardly enjoy a moment of silence in the Netherlands. Yet it is also true that you are constantly in a survival

Opening up is a prerequisite for making a real connection with another person. This is what life is about.

mode, making sure that nothing goes wrong. The desert is a symbol of beauty but also of danger. Danger and safety are the most important themes in my life. My work is focused on bringing back safety and dignity to places where they have not been felt for a long time. This is what I want and do.”

You chose for a song by Dario Fo from the play ‘Mistero Buffo’. Why this song?

“This song touches me. The lyrics say ‘If you listen with all your senses, I will do my best and I will not let you get bored.’ It is about being willing to listen, not just with your ears but with all of you, opening your mind as much as you can. This appeals to me because it is a necessary prerequisite for making a real connection with another person. And, to me, this is what life is about. The last line of the lyrics says ‘I will do my best and I will not let you get bored.’ In other words, if you open up to me, I will do everything I can to make a true connection between us possible.”

How does this song make you feel?

“I am deeply touched by it. It is the equivalent to the American blues. And yeah, why do we love blues? The music touches something inside us, making us feel pure love for life and the pain that people cause to each other, loss and comfort, fear and our survival instinct. All these emotions can be found in the song. This really moves me.”

What does power mean to you?

“I believe that power has a lot to do with learning to thrive. This has different implications for women in developing countries and women in the Netherlands. Women in developing countries are often focused on surviving and know very little about what it means to thrive. Nevertheless, sometimes they do find ways to make a great contribution to society. Some women in the Netherlands dedicate all their time and energy to their family and this is how they choose to live life. Other women decide to be of service by pursuing a career in different domains of society. Whatever your choice is, it is all about finding your own way to contribute to the wellbeing of others and yourself while tapping into your full potential. Everybody has their own definition of power. To me, it is essential to feel my power and use it as this gives me the ultimate sense of being alive. It is an incredible feeling and I wish that every woman would feel this way.”

Why I see Agnes as a Power Woman?

Agnes is critical but not judgemental. She is curious and her openness makes it easy for others to share their stories with her. I admire her courage for travelling around the globe, to sometimes dangerous locations, in order to share her knowledge and expertise, making the world better and more beautiful.

Naam: Elis Ligtlee

Locatie: Eigen huis

Lied: Eminem
- Till I Collapse

Beroep: Baanwielrenster

Website: elisligtlee.com

Cause sometimes you just feel tired,
Feel weak, and when you feel weak, you feel
like you wanna just give up.
But you gotta search within you, you gotta
find that inner strength
And just pull that shit out of you and get
that motivation to not give up
And not be a quitter, no matter how bad
you wanna just fall flat on your face and
collapse.

Yo left, yo left, yo left right left
Yo left, yo left, yo left right left
Yo left, yo left, yo left right left
Yo left, yo left, yo left right left

Till I collapse I'm spilling these raps long as
you feel 'em
Till the day that I drop you'll never say that
I'm not killing them
'Cause when I am not then I'ma stop
pinning 'em
And I am not hip-hop and I'm just not
Eminem.
Subliminal thoughts when I'm stop sending
them women are caught in webs spin and
hock venom

Adrenaline shots of penicillin could not get
the illing to stop.

Amoxicillin is just not real enough.

The criminal cop killing hip-hop filling a
minimal swap to cop millions of Pac
listeners.

You're coming with me, feel it or not you're
gonna fear it like I showed you the spirit of
god lives in us.

You hear it a lot, lyrics that shock is it a
miracle or am I just a product of pop fizzing
up.

For shizzel my wizzel this is the plot listen
up you bizzels forgot slizzel does not give a
fuck.

Till the roof comes off, till the lights go out
Till my legs give out, can't shut my mouth.
Till the smoke clears out. Am I high?

Perhaps

I'ma rip this shit till my bones collapse.

Till the roof comes off, till the lights go out
Till my legs give out, can't shut my mouth.

Till the smoke clears out. Am I high?

Perhaps

I'ma rip this shit till my bones collapse.

Music is like magic there's a certain feeling
you get when you're real

And you spit and people are feeling your
shit.

This is your moment and every single
minute you spend trying to hold onto it
'cause you may never get it again.

So while you're in it try to get as much shit
as you can

And when your run is over just admit when
it's at its end.

'Cause I'm at the end of my wits with half
this shit that gets in.

I got a list here's the order of my list that it's
in.

It goes Reggie, Jay-Z, Tupac and Biggie,

A woman with long brown hair is sitting on a brown corduroy couch, smiling at the camera. She is wearing a black long-sleeved shirt and black pants. She is holding a white mug with a red heart design. To her left is a large, dome-shaped lamp with a wooden frame and a yellow interior. The background consists of white curtains and a light blue wall with a white light switch.

Cause sometimes you just feel tired,
Feel weak, and when you feel weak,
you feel like you wanna just give up.

But you gotta search within you,
you gotta find that inner strength
And just pull that shit out of you
and get that motivation to not give up
And not be a quitter, no matter how bad you wanna
just fall flat on your face and collapse.

Eminem

Elis ging na het vmbo naar het roc, waar ze de opleiding commercieel medewerker binnendienst volgde. Vervolgens dacht ze er 'even een jaartje tussenuit' te gaan voor de sport, maar dat is inmiddels al een jaar of vier. Op haar zevende begon Elis met fietsen. Tot haar zestiende was dat op een bmx, daarna ging ze verder met baanwielrennen. Dat doet ze nog steeds en blijft ze nog wel even doen.

Bij de bmx-wedstrijden werd Elis acht keer wereldkampioen en zeven keer Europees kampioen. Bij het baanwielrennen haalde ze verschillende Europees titels, in alle leeftijdsklassen. Ze won wereldmedailles en het wereldbekereindklassement. In 2016 werd ze Olympisch kampioen. De enige titel die nog ontbreekt is wereldkampioen op de baan. Die staat hoog op haar lijst en daar traint ze momenteel voor. Vervolgens wil Elis in 2020 naar de Olympische spelen in Tokio.

Waarom koos je voor je eigen huis?

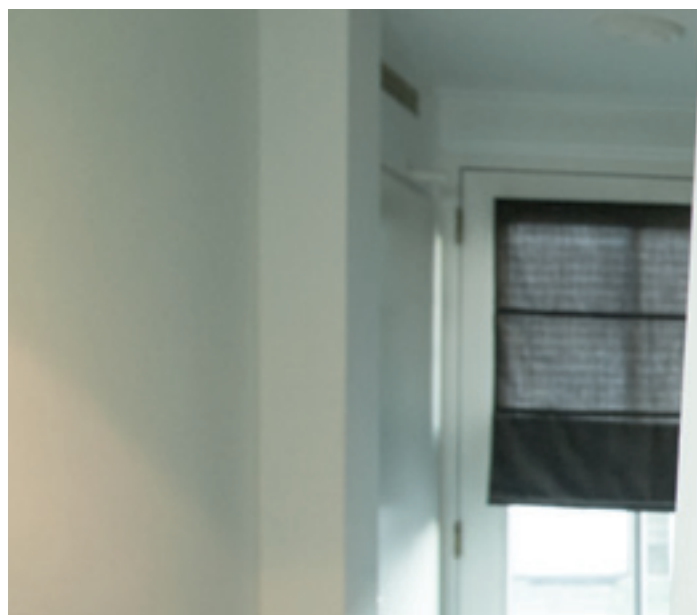
"Dit is de plek waar ik rust vind. Zeker na de spelen kon ik hier de drukte achter mij laten. De deur dichtdoen en denken 'ik ben thuis'. Hier zit ik rustig op de bank en is er niemand die iets van mij verwacht.

Ik ben veel weg, dan is het fijn om hier thuis samen te zijn met mijn vriend. Na de spelen werd ik echt geleefd. Ik vind alles leuk, dus ik pak alles met beide handen aan. Dat is behalve leuk ook best heel vermoeiend. Gelukkig heb ik een manager die mijn agenda beheert, want de trainingen moeten natuurlijk ook gepland worden in combinatie met al die afspraken. Daarnaast heb ik ook nog een huis dat ik moet onderhouden. Soms had ik in een week vier of vijf afspraken en dan niet alleen hier in de buurt, maar ook bijvoorbeeld in Hilversum of Amsterdam. Ik heb er wel écht van genoten en ik geniet er nog steeds van. Dus het is 't mij allemaal waard."

Wat doe deze plek met je?

"Ik ben hier erg gelukkig. Voor de spelen hebben we dit huisje veranderd en helemaal naar mijn smaak ingericht. Het is eigenlijk van mijn ouders en ik mag er wonen. Dat ben ik na de spelen gaan doen. Ik ben er nog steeds erg trots op. Als ik binnenkom en op de bank ga zitten, dan ben ik er heel blij mee. In het begin was het even wennen, maar nu kan ik er écht van genieten. Dit is thuis voor mij. Hier ben ik ook wel met de sport bezig, maar dat is anders dan als ik met het team ben. Hier kan ik loslaten."

Thuis kan ik loslaten.

Waarom koos je dit lied van Eminem?

“Dit lied vind ik erg passend bij sport. Soms heb ik, net als iedereen, het gevoel dat iets niet kan of niet lukt. Ik wil dan opgeven, maar met dit lied kan ik dan nét dat beetje extra kracht eruit halen dat ik nodig heb. Ik luister er regelmatig naar om me voor te bereiden of op te laden voor een wedstrijd.”

Wat doet het met je?

“Dit nummer gaat erover dat als je je zwak voelt, je jezelf kunt oppeppen om er vol voor te gaan. Dat komt bij mij wel binnen. Iedereen is moe, jij ook, kom op, nu niet bij de pakken neerzitten en ervoor vechten. Ook al lukt dat niet altijd, ik ben er wel mee bezig. Dan is het een passend nummer. Als ik met mijn koptelefoon op aan het warmrijden ben, dan voel ik die kracht van binnen naar boven komen. Dan heb ik er zin in, kom maar op! Voor mijn gevoel maakt het mij dan nét iets sterker.”

Wat is kracht voor jou?

“Als ik aan kracht denk, denk ik meteen aan fysieke kracht. Dat is wat ik nodig heb om te kunnen presteren in de sport. Zeker als sprinter. Zowel

mentaal als fysiek heb je kracht nodig. In het krachthonk druk ik veel kilo's weg. Die kracht moet ik kunnen vertalen naar het fietsen. En die kracht moet ik ook weer gebruiken in mijn hoofd, om alles tot een goed resultaat te laten leiden. Dus ook in denken en doen moet ik krachtig zijn. Als ik terugkijk naar mijn finale in Rio, weet ik nog heel weinig van wat er allemaal gebeurde. Het was zoveel. Dat ik in de laatste halve ronde nog opstond en dat ik eigenlijk niet meer kon, want mijn benen deden zó'n pijn! Maar ik deed het toch en dat is echt mijn kracht geweest. Toen heb ik de anderen achter mij gelaten. Kracht heeft daarom voor mij twee kanten.”

Waarom Elis een PowerVrouw is?

Elis is bijna haar hele leven met fietsen bezig. Niet zomaar fietsen, maar fietsen om te winnen! En dat doet ze dan ook. Haar prijzenkast is enorm gevuld. De drive, passie, discipline en het doorzettingsvermogen om nét dat ene beetje extra uit je lijf te halen om te winnen, dat vind ik knap. Knap vind ik ook dat ze het lef had om na haar opleiding voor de sport te gaan. Een erg onzekere toekomst, maar ze deed het en hoe!

Naam: Yvonne Rosina

Locatie: Posbank

Lied: Shirley Bassey
- This Is My Life

Beroep: Advocaat

Website: pharosadvocaten.nl

Funny how a lonely day, can make a person
say

What good is my life

Funny how a breaking heart, can make me
start to say

What good is my life

Funny how I often seem, to think I'll find
never another dream

In my life

Till I look around and see, this great big
world is part of me

And my life

This is my life

Today, tomorrow, love will come and find
me

But that's the way that I was born to be

This is me

This is me

This is my life

And I don't give a damn for lost emotions

I've such a lot of love I've got to give

Let me live

Let me live

Sometime when I feel afraid, I think of what
a mess I've made

Of my life

Crying over my mistakes, forgetting all the
breaks I've had

In my life

I was put on earth to be, a part of this great
world is me

And my life

Guess I'll just add up the score, and count
the things I'm grateful for

In my life

This Is my life

Today, tomorrow, love will come and find
me

But that's the way that I was born to be

This is me

This is me

This is my life

And I don't give a damn for lost emotions

I've such a lot of love I've got to give

Let me live

Let me live

This is my life

This is my life

This is my life

A woman with long dark hair, wearing a light grey puffer jacket and a pink scarf, stands on a wooden fence. She is looking slightly to the right of the camera. The background shows a hilly landscape with trees and a cloudy sky.

Till I look around and see,
this great big world is part of me
And my life
This is my life
Today, tomorrow, love will come and find me
But that's the way that I was born to be
This is me
This is me
This is my life

Shirley Bassey

Yvonne ging na de middelbare school rechten studeren aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. Ze deed Nederlands en Europees recht. Ook studeerde ze een jaar politieke wetenschappen en recht in Italië. Ze kwam terug om stage te lopen bij Stibbe, een groot advocatenkantoor in Amsterdam. Na een maand kreeg zij hier direct een baan aangeboden, waardoor zij binnen drie weken moest afstuderen. Vanuit Stibbe trad Yvonne toe tot een middelgroot kantoor. Dat ze vertrok bij Stibbe was niet omdat ze het kantoor niet leuk vond, maar omdat ze graag voor kleinere klanten wilde werken, waarmee er meer persoonlijk contact was. De zakelijke omgeving gaf Yvonne echter het gevoel dat zij steeds verder van zichzelf verwijderd raakte. Uiteindelijk startte ze samen met een compagnon en twee jonge medewerkers een eigen kantoor. Dit kantoor groeide uit tot een succesvolle speler binnen de advocatuur. Op het hoogtepunt, in 2012, besloot Yvonne het kantoor te verkopen. Vervolgens had ze ineens alle tijd van de wereld. Ze was zoekende, wat nu? Door een hulpvraag van een oud-cliënt rolde ze onbedoeld toch weer in het vak. Op zich heeft ze daar geen spijt van, maar Yvonne is zoveel meer. Er is ook een andere kant aan haar, de creatieve kant, die ruimte moet hebben. In haar vrijetijd maakt ze poppenhuizen. Niet die waar je mee speelt, maar huizen waar je naar kijkt. Verschillende disciplines komen hierin samen: architectuur, inrichten, tekenen, schilderen, etcetera. Van sperzieboon tot meubels, ze maakt alles zelf en dat vindt ze heerlijk om te doen. Creativiteit is haar echte passie.

Waarom koos je voor de Posbank?

“Ik ging hier vroeger met mijn ouders naar toe. Ik kan zonder wegwijzer de weg niet meer vinden, weet niet precies meer hoe en waar we liepen, maar ik weet wel hoe ik mij voelde als we hier waren. Mijn kleine handje in papa’s hand - mijn vader is inmiddels overleden - en dan beukenootjes zoeken. De rust die het gaf, de energie van de bomen. Het staat voor mij voor een hele fijne periode in mijn

Naarmate ik ouder word
verander ik steeds meer
in mezelf.

leven. Het voelt heel bijzonder om hier weer terug te zijn.”

Wat doet het met je?

“Toen ik kwam aanrijden, kwam het gevoel van toen weer terug. Een gevoel van geborgenheid. Het is natuurlijk, omdat mijn vader overleden is, wat meer emotioneel beladen. Maar ik dacht ook: blij dat ik hier weer ben! Ik ben enig kind en ik was heel close met mijn ouders. De momenten dat we samen waren en we leuke dingen deden, daar heb ik hele fijne herinneringen aan. De rust ook, van samen in het bos lopen en naar bomen en de bloemen kijken. We waren alledrie graag in de natuur en ik denk dat dat ons nog meer verbond.”

Je koos voor het lied ‘This is my life’ van Shirley Bassey, waarom?

“Het lied schoot ineens door mijn hoofd toen ik op Aruba was, het eiland waar mijn ouders vandaan komen. Ik zocht het op en toen ik het beluisterde werd ik er emotioneel van. Dat verbaasde me. Ik kende het lied al jaren, al had ik het lang niet gehoord. Ik vroeg mij af, waarom raakt het mij nu?

Als je de tekst goed beluistert, dan gaat het over je eigen weg vinden. Enerzijds de tegenslagen die je hebt een plek geven en juist blij zijn met wat je wel hebt, maar aan de andere kant ook kiezen voor jezelf: ja, dit is mijn leven! Ik doe het zoals ik wil. Mensen denken vaak in hokjes en labels: je bent advocaat, dus ben je zakelijk, hard. Maar je kent mij helemaal niet! Ik zit het liefste op de bank, te knutselen. Ik hou van lachen, de natuur, van zachtheid... Dát is mijn leven en naarmate ik ouder word kan ik dit ook makkelijker uitdragen. Ik denk dat ik met het ouder worden meer en meer verander. Niet in iets of iemand anders, maar steeds meer in mezelf.”

Wat betekent kracht voor jou?

“Kracht is voor mij jezelf zijn, durven kiezen voor jezelf. Ik denk dat dit voor de mens één van de grootste uitdagingen is. Veel mensen zijn bezig met de buitenkant, spelen een rol. Dat is een patroon, gestuurd door verwachtingen van anderen. Dan toch durven kiezen voor jezelf, jezelf laten zien zoals je bent, is uiteindelijk het allermoeilijkste. Mensen zijn toch vaak bang dat ze dan niet geaccepteerd worden.

Heel begrijpelijk, maar wel jammer, want het mooiste wat je kunt zijn is jezelf!

Mijn werk vind ik het minst interessant aan mijzelf. Ik ben het meest trots op wie ik persoonlijk ben geworden. Die poppenhuizen lijken niet zo belangrijk, maar die staan voor wie ik écht ben. Het klinkt wat kneuterig, maar het inspireert me en maakt me blij. Net als de natuur overigens. Het geeft balans in mijn leven, naast de drukte van mijn werk. Ik ben dan helemaal MIJ. Doen wat goed bij je past, wat anderen ook zeggen of vinden. Dat is ultieme kracht.”

Waarom Yvonne een PowerVrouw is?

Waarom Yvonne een PowerVrouw is? Ze zegt het eigenlijk zelf al. Door haar vak als advocaat denken veel mensen dat ze een harde, zakelijke vrouw is. Je hoeft haar niet eens heel goed te kennen, om te ontdekken dat ze dat niet is. In haar vak kiest ze zoveel als mogelijk voor de verbinding, ook in geval van een conflict. Of ze probeert in ieder geval het conflict zoveel mogelijk voor te zijn. Dat vind ik mooi. Ze wil mensen oprecht helpen. Niet de ander een hak zetten, maar samen tot een oplossing komen. Omdat dat uiteindelijk het meeste oplevert.